

PAUL VAN LOON

VILKOLAKIUKAS DOLFEAS

MINI RAGANIUKĖ
VILKOLAKIŲ MIŠKE

**VILKOLAKIUKAS
DOLFAS**

Versta iš:
DOLFJE WEERWOLFJE 12 –
EEN MINIHEKS IN HET
WEERWOLVENBOS
Uitgeverij Leopold,
Amsterdam, 2014

Leidėjas reiškia nuoširdžią padėką
Dutch Foundation for Literature (Nyderlandų literatūros fondui)
už suteiktą paramą.

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Tekstas, Paul van Loon
Pirmą kartą 2014 metais Nyderlandų Karalystėje išleista pavadinimu *Dolfje Weerwolfje 12 – Een miniheks in het Weerwolvenbos*.
© Viršelio iliustracija, Howard McWilliam
© Iliustracijos, Hugo van Look
© *Uitgeverij Leopold*, Amsterdam, 2014
© Vertimas į lietuvių kalbą, Rima Diršytė, 2020
© Leidykla „Nieko rimto“, 2020

ISBN 978-609-441-623-1

Paul van Loon

VILKOLAKIUKAS DOLĖAS

**MINI RAGANIUKĖ
VILKOLAKIŲ MIŠKE**

Iliustravo Hugo van Look ir Saskia Halfmouw

Iš nyderlandų kalbos vertė Rima Dirsytė

Vilnius
2020

1. PAKLIUVAI

Vilkolakiukas Dolfas skuodė Vilkolakių mišką.
Ant žemės driekėsi ilgi medžių šešėliai.
Pro šakas skverbėsi pilnatis.
Dolfas lėkė lyg patrakęs.
Kartais sustodavo.
Paskui, užvertęs galvą į pilnatį, užkaukdavo.
– HROUV-VOU-OU-ŪŪŪ!
Kartą sustojęs apsidairė.
– Hrrr, kur aš esu? Regis, atsidūriau kitame miške.
Aklį patraukė storas medis.
Išvirtusios šaknys priminė milžino pirštus.
Aplink medį raitydamiės aukštyn kilo keisti rūko debesys.
Dolfas atsargiai prisėlino arčiau.
– Oi, kaip čia klampu. Ir dvokia. Panašu j... regis, atsidūriau
pelkėje. Tamsu, nors į akį durk. Man darosi nejauku...

Staiga pasigirdo kikenimas.
Priminė vištos kudakavimą.
Kas ten?
Kažkas sušlamėjo.
Lyg medžiagos klostės.
Sutraškėjo šakelės.
Ėmė kurkti varlės.
Vėl sukikeno.
Tai kėlė šiurpą.
„Čia kažkas ne taip, – sumetė Dolfas. –
Reikia greičiau nešdintis.“
Atsisuko atgal.
Už jo stovėjo būtybė.
Aukšta ir stambi.
Dolfo nuostabai ji uždainavo:

*Viską akylai matyti,
Juodą katilą maišyti.
Raganų toks darbas –
Reikia jį gerai atlikti.
Kaulų čiulpai, žvirblio sviestas
Ir mergaitės kaulas riestas.*

Padainavusi ėmė kikenti.

Paskui ilgais pirštais čiupo Dolfą už peties.

– Pakliuvai, kiškuti!

Dolfui ant galvos užkrito tinklas.

Jis bandė išsilaisvinti.

Blaškęsi ir nagais draskė virves.

– Hrrr!

Tačiau jos buvo storos ir tvirtos.

Dolfas pateko į nelaisvę...

2. PELKIŲ KIŠKIS

– Kvarkeli, Kvarkeli-i-i!

Fuksija krūptelėjo ir atsimerkė.

Kas čia šūkauja?

Pažvelgė į Kvarką, žilabarzdį burtininką medine koja.

Netikėtai pažadintas Kvarkas vos neišvirto iš supamosios kėdės.

– Ak, kaip gaila. Mūsų ramybei atėjo galas. Tik pradėjau sapnuoti nuostabų sapną. Minulė viską sugadino.

Fuksija linktelėjo.

Buvo įsitaisiusi hamake šalia Kvarko namo.

Aukštai virš Raganų girios švytėjo pilnatis.

– Ką padarysi, tėti.

Taku žirglėjo aukšta apkūni ragana.

Jos plaukuose knibždėjo ir kurkė varlės.

Rankose ji laikė tinklą.

Jame kažkas spurdėjo.

Baltas.

Labai gauruotas.

– Cha cha, tik pažvelk, Kvarikai, ką sugavau.

Baltą pelkių kiškį.

– Ką tokį? – paklausė Dolfas.

– Ką tik pasakiau, – atsakė Minulė. –

Pelkių kiškiai labai reti. Ypač akiniuoti.

Ragana nutrenkė tinklą ant žemės.

Fuksija įbedė į jį akis.

Nustebusi spoksojo į baltą gauruotą snukutį.

Pastebėjo, kad net ir smailios ausys apaugusios gaurais.

Tinkle tupėjo baltas vilkiukas.

Baltomis letenėlėmis.

Fuksijos nuostabai nebuvo galo.

Pastebėjo dar kažką neįprastą.

Vilkiukas mūvējo mėlynomis kelnėmis.
Vilkėjo raudonais sportiniais marškinėliais.
Ant nosies – apvalūs akinukai.
„Kažin ar tai paprastas vilkiukas, – pamanė. – Greičiausia bus
berniukas-vilkiukas.“

Minulė klestelėjo ant supamosios kėdės šalia Kvarko.
Paglostė jam žilą barzdą.
„Oi, ta kėdė netrukus apvirs“, – pamanė Fuksija.
– Negi tu, Kvarkai, atsisakysi karališkos vakarienės? – paklausė
Minulė.

Fuksija net žagtelėjo iš netikėtumo.
Pastebėjo, kaip išsiplėtė berniuko-vilkiuko akys.

TURINYS

1. Pakliuvai	5
2. Pelkių kiškis	9
3. Raganos tinklas	13
4. Nesėkmė	18
5. Paukšteliuks?	22
6. Ho-ho-ho Leo-o	29
7. Kalbanti papūga	36
8. Kiškis	40
9. Fuksija buria...	45
10. Atvertimas	51
11. Ar pavyko?	54
12. Kitaip...	58
Paulas van Loonas apie „Vilkolakiuką Dolfą ir mini raganiukę miške“	66
Šalavijai ir pelynas	69
Knygą skaityk	72
Mama vilkolakė	74
Nevykėlis vilkolakis	75

Paulas van Loonas (g. 1955 m.) yra itin populiaris Nyderlanduose knygų serijos apie vilkolakiuką Dolfą autorius, skaitytojų pamiltas ir už knygas „Siaubų autobusas“, „Tamsta Varlius“. Dolfas – mielas ir draugiškas berniukas, kuris lanko mokyklą ir gyvena su draugu Timiu ir jo tėvais. Būtų toks kaip ir visi berniukai, bet jis – tikras vilkolakiukas ir per kiekvieną pilnatį pavirsta baltu vilkiuku. Šioje istorijoje Dolfas išbėga už Vilkolakių miško ribų ir susitinka raganas. Jos gali būti šurprios ir pavojingos, bet galbūt su viena pavyks susidraugauti?

Smagiai Hugo van Looko iliustruota knygutė skirta jaunesniųjų klasių moksleiviams, bet patiks ir vyresniems skaitytojams.

Redaktorė **Giedrė Kmitienė**
Korektorė **Goda Baranauskaitė-Dangovienė**
Maketavo **Lina Ribinskė**
Tiražas 3500 egz.
Išleido leidykla „Nieko rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Šalavijai ir pelynas,
Žiurkių ūsai, terpentinas,
Kaulų čiulpai, žvirblio sviestas
Ir mergaitės kaulas riestas.

Ką pagalvotum, išgirdęs tokią dainą?
Teisingai. RAGANOS!
O ką jos veikia Vilkolakių miške?
O gal... O gal tai nebe Vilkolakių miškas?

Kiti Dolfo nuotykių:

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-623-1

9 786094 416231